

המעשה אחרי הקורבנות. הוא מכיר היטב את הסכיבה, וזאת ניתן ללמוד מההתחמקות המהירות שלו. בטרם הגיעו ניידות המישטרה או השכנים שנקראו לעזרה.

המישטרה מתקשה בחקירת הקורבנות. הנחקרות מנסות להרחיק את התקיפה המזועזעת שעברה עליהן ולמחוק אותה מהזיכרון. ההלם הראשון שאליהם נקלעו הנאנסות משכיח מהן פרטים רבים הקשורים לאנס. קשה מאוד לקבל מהנאנסות את תיאורו. התקיפות היו בחשיכה, כאשר האנס השתרל לא לרבר עם הקורבן, כדי שלא יוכלו לזהות את קולו בעתיד. גם את לבושו התאים האנס לסכיבה. הוא הקפיד בלבוש כהה, כשלאשו כובע או מיגבעת, שהסתירו עד כמה שאפשר כל פרט מזהה.

חוקרי המישטרה סבורים, שמלבד התלונות שדווחו למישטרה, יש עוד צעירות שלא דיווחו כלל על מעשי האונס. בגלל פחד, או חוסר־רצון להיחשף.

הקושי לדלות מהקורבנות פרטים מזהים על האנס העמיד את חוקרי המישטרה במצב של התגוננות. הם טוענים, שבמדינה שהאוכלוסייה בה היא יותר מארבעה מיליון תושבים, מחציתם גברים, עשרה מעשי־אונס אינם כהכרח מגיפה. אך כשהם קורים בתקופה כה קצרה ובסכיבה מאוד

הנה אחדים מן האמצעים שאפשר לנקוט אותם כדי להתגונן מפני הסכנה האורבת

1) דלת־כניסה לבניין עם אינטרקום

אמצעי יקר אך יעיל. דלת הכניסה לבניין משותפת לכל הדיירים, ומפחית במידה רבה את הסיכוי שלך להיות מופתעת. אורח בלתי־מזוהה או בלתי־רצוי יהיה חייב להזהות במניין, כדי שיוכל להיכנס לחדר המדרגות.

אמצעי מיגון זה, שנמצא בבתי משותפים רבים, אינו יעיל אם לא נוחגים בו בעיקביות. חשוב להקפיד על סגירת דלת־הכניסה בכל שעות היממה, וביחוד בשעות־הלילה.

2) התקנת עינית ושרשרת־ביטחון

העינית המותקנת במרכז דלת־הכניסה לדירה היא יעילה ומאפשרת להבחין באיש העומד מעבר לדלת. ישנם כמה סוגי עיניות, אולם היעילות שבהן הן אותן אשר בהצצה דרכן ניתן לצפות גם לצדי הדרגות המדרגות. זר בלתי־רצוי לא יוכל להפתיע אותך, והסיכון להיפגע פוחת.

שרשרת־הביטחון, המותקנת מעל ידית דלת־הכניסה, היא אמצעי נוסף להגנה על דלת־הכניסה. כשהזר המי־דפק על דלתך טוען שהוא מחנות־הפרחים או מהמישטרה, או שליח בית־מישפט המביא צו כלשהו, אל תפתחי את הדלת לרווחה. מיתחי את הדלת כשהיא תלויה על שרשרת־הביטחון.

מצב פתיחה מינימלי יאפשר לך לשוחח עם הזר בחופשיות ולא להסתכן בפתיחה מלאה. אומנם עדיין קיים החשש שמבעד לדלת יוכנס חפץ שלא יאפשר לך את סגירת הדלת, אך הסיכוי לכניסה נשאר קלוש. במצב כזה את עדיין יכולה להזניק את המישטרה. את השכנים או החברים.

3) סורגים במרפסות ובחלונות

אמצעי יקר. הדורש הוצאה חדי־פעמים. הוא הוכיח את עצמו במיקרים רבים. מיקרי האונס האחרונים הזכירו את הצורך בהתקנתם. הסיכוי שאנס ינסה להיכנס לבית המוגן בסורגים הוא קלוש, ולוא רק בשל העובדה שעליו יהיה לבזבז הרבה מזמנו.

איהתקנת סורגים, בעיקר בקומות התחתונות, מקילה על האנס. כעשילי להתגבר רק על שלבי התנין. סים. למי שעדיין אין. מומלץ להתקין. יש לדאוג להתקנת סורגים גם בשל אפשרויות התדירה של תוקפים על רקע מיני וגם כנגד התפרצויות.

4) מערכת אזעקה ביחית

אמצעי יקר. כיום ניתן למצוא אותו ביותר ויותר בתים פרטיים. המערכות הן בדרך־כלל אמיינות, ומעניקות אווירת ביטחון לרוכשיהם. רוב האזעקות מחוברות למוקדים

מה הפעולה שעל הנאנסת לנקוט? לדווח למישטרה? האם להודיע להורים או לקרובים? מה יקרה כשיוודע הדבר לחברים ולחברות?

מיותרת. עדיף לאפשר לו לבצע את זממו ולהסתלק.

טראומה שניה

ה טראומה הגדולה שאותה עורכת הנאנסת אינה מסתיימת בתום המעשה והסתלקותו של האנס. היא נמצאת כריילמוע עצומה: מה הפעולה הבאה שעליה לנקוט? האם לדווח למישטרה? האם להודיע להורים או לקרובים? מה יקרה כשיוודע הדבר לחברים ולחברות?

צילצול־הטלפון במוקד המישטרה וסיפור המיקרה מזניק בדרך־כלל ניידת למקום־הפשע. שוטרי הסיוע מבקשים לשמוע פרטים מירביים, כדי להתחיל לפעול ולדווח. כאן מתחילה החשיפה האינטימית הראשונה של הקורבן.

אבל בכך החשיפה עדיין אל מסתיימת. הנאנסת מובאת למטה המישטרה, ליחידת החקירות, ושם לפני השוטרים והקצינים מבקשים לשמוע את סיפורה בשנית. הצורך לספר על המעשה המזועזע שוב ושוב, מפריע לשיתוף־הפעולה של הקורבן בעתיד.

פיקוד־המישטרה הבין את הבעיה (המשך בעמוד 50)

ונראה כי זו הדרך הקלה להפגין הצלחות מדומות. גם הכותרות שהופיעו בעתונים, על ערבי שנעצר בחשד אונס, לא הוסיפו כבוד ואמון למישטרה, במיוחד שלמחרת הובא האשם לבית־המישפט בתל־אביב, ושחרר על־ידי השופט בערבות נמוכה מאוד.

קצין בכיר במישטרת מחוז תל־אביב, כי, שטיפל בעבר במיקרי אונס, מכיר היטב את התופעה: "זוהי תופעה שעולה ויורדת מדי כמה שנים. האנסים בדרך־כלל הם אנשים מאוד אלימים. כאשר הקורבן כבר בידם, הם אינם מוותרים בקלות. התתנונים והכבי של הקורבן רק מדרבנים את האנס לבצע את זממו.

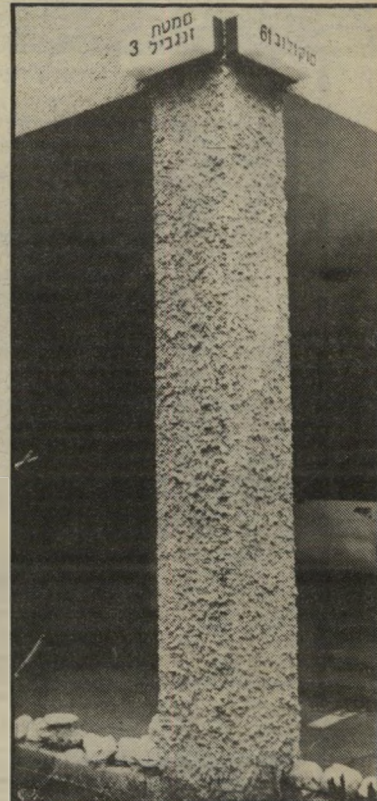
האנסים מבקשים לבצע את זממם ללא אלימות, וכאשר הרבר מתאפשר להם, הם עושים זאת ועלמים במהירות. אך כאשר ישנה התנגדות, הם נעשים אלימים ומאיימים, מכים ונהנים לבצע את זממם בכוח."

קצין המישטרה שדיבר עם העולם הזה התלבט אם להמשיך: "האמת היא, שקשה לי ליעץ. אך לאשה שנתקלת באנס כראי לנסות ולשכנע בדרך הגיונית, וכשוה לא הולך — לא להשתמש בכוח. האנס יכול להיות מסוכן, והיצר יכול להביא לידי מעשי שים מסוכנים. אז ינסה האנס בכל כוחו להשיג את רצונו, כך שההתנגדות היא

המישטרה ביקשה להשקיט את התסיסה בשכונה, וכיצעה מעצרים ללא צורך.

המעצר הראשון היה של חמדן האשם (30), ערבי תושב טול־כרם, שעבר כסכיבה בעבודות גנות. הוא נעצר כחשוד במעשים. אך כאילו כדי ללעוג לחוקרים, ביצע האנס האלמוני עוד תקיפה, כדיוק כיום שבו היה האשם עצור.

מעצר של ערבים כחשודים בניצוע עבירות־מיני נפוץ לאחרונה יותר ויותר.

צומת הסכנה

האנסים הם אלימים

ספציפית, לתושבים המקומיים יש בעיה. להם קשה להסביר שאין זו תופעה.

בלחץ דעת־הקהל, המישטרה היתה חייבת להפגין פעולה כמלוא העוצמה. לכן החוקרים הממונים על החקירה נקטו לעיתים פעולות־סרק.

הנאנסת היא ברמת־אביב

האונס האחרון שאירע בתל־אביב קרה בשכונה מרוחקת מעט מהאיזור שבו התרחשו התקיפות בחודשיים האחרונים. ביום הראשון האחרון, בערך בשעה תשע וחצי בערב, חצתה תושבת שכונת נווה־אביבים - כבת 40 נשואה ואם לילדים - את השביל המוביל מרחוב טאנור לכיוון בית־הספר ארזים.

השביל היה מואר. היא ירדה לביקור שכנים. בלכתה בשביל, התנמל עליה בחור צעיר, גבוה, חסם את פיה, החזיק אותה מאחור כדי שלא תוכל לזהותו, ונרר אותה לחלק החשוך של החורשה. שם ביצע בה את זממו. כשסיים, נרר אותה החוצה ושיחרר אותה. האשה ברחה מהמקום בריצה. הגיעה לביתה והזעיקה את המישטרה.

בשכונה חשלווה השתררה אווירת פחד וחרדה. השמועה התפשטה במהירות. מאז מקפידים הורים להחזיר את ילדיהם מחוגי־ערב הנערכים בבתי־הספר.